

Abstrakt

Polynéská literatura v angličtině bývá definována jako post-koloniální literatura, která je napsána spisovateli polynéského původu žijícími v bývalých britských koloniích v geografické a kulturní oblasti Polynésie. Tato nová literatura se zrodila v 60. letech 20. století a stala se součástí pan-polynéského hnutí. Vznikla jako projev vzdoru původních obyvatel proti koloniálnímu útlaku, ať už politickému či kulturnímu, a současně jako výraz jejich úsilí o dosažení svéprávnosti a nezávislosti. Polynéští spisovatelé usilují ve svých dílech o formování nového polynéského slovesného umění a kultury a o nalezení své vlastní identity: obnovují původní ústní slovesnost tak, že ji kladou do vztahu k současnému životu v post-koloniální Polynésii a vnášejí ji do své vlastní literární tvorby psané anglicky. K nejvýraznějším autorům naplňujícím toto nové literární zaměření patří prozaikové Witi Ihimaera v románu *Tangi* (1973) a Albert Wendt v románu *Sons for the Return Home* (1973) a básník Alistair Te Ariki Campbell v básnické sbírce *The Dark Lord of Savaiki* (1980). V tomto úsilí však nejsou osamoceni jak dokládá řada dalších jmen jako například Patricia Grace, Epeli Hau'ofa, Keri Hulme aj. Všichni tyto prozaici a básníci ve svých literárních dílech vytvářejí syntézu původního polynéského a koloniálního dědictví.